

17. februar 2021
Sagsnr.: 18/01412
JAR

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse i sag om tildeling af betalingsrettigheder i 2016 i Ringkøbing-Skjern Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016 om kompensation til landbrugere for manglende direkte arealstøtte og om tildeling af betalingsrettigheder i særlige situationer, jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteleven.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 30. september 2016 om tildeling af betalingsrettigheder med virkning for 2016 på A1 , 6880 Tarm.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Bekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteleven).

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 6. oktober 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af landbruger, der er repræsenteret ved konsulent.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har indledningsvis udtrykt undren over, at han kun er tildelt betalingsrettigheder svarende til 1,39 ha, når det areal, der blev underkendt i 2012, var på 16,21 ha. Klager har videre bemærket, at klager ikke søgte grundbetaling i støtteårene 2013, 2014 og 2015, på baggrund af afgørelsen om klagers ansøgning i 2012. I forlængelse heraf har klager anført, at det skyldes klagers angivelse af hvilke betalingsrettigheder, der skulle udnyttes i 2013, at der ikke er inddraget flere betalingsrettigheder. Klager har endvidere anført, at overskuddet af betalingsrettigheder under alle omstændigheder ville være inddraget i 2015, hvis ikke rettighederne var blevet overdraget til en anden jordbruger. Dertil har klager bemærket, at overskuddet af betalingsrettigheder svarende til 15,79 ha, af denne årsag blev overdraget til en anden jordbruger i foråret 2015. I forlængelse heraf har klager anført, at klager mangler betalingsrettighederne i 2016, uanset om de var blevet inddraget eller som i dette tilfælde overdraget.

Endvidere har klager bemærket, at han i 2016 igen har søgt grundbetaling til det lysåbne areal, her til 15,06 ha. Klager har oplyst, at det ansøgte areal i 2016 er mindre end 16,21 ha, som følge af markblokændringer i forhold til ansøgningsåret 2012. Hertil har klager anført, at han har søgt om tildeling af betalingsrettigheder svarende til det lysåbne areal, da det ikke var muligt at søge grundbetaling i henhold til den forkerte afgørelse i 2012. Det klagers opfattelse, at betalingsrettighederne er mistet i forlængelse heraf.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 9. juni 2016 indsendt anmodning om kompensation for manglende direkte arealstøtte og tildeling af nye betalingsrettigheder i medfør af bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016. Det fremgår heraf, at klager har søgt kompensation for manglende enkeltbetaling for støtteårene 2011-2014 til mark nr. 44-0 på 16,21 ha, beliggende i markblok nr. F1 . Det fremgår videre, at klager har søgt kompensation for manglende grundbetaling for støtteåret 2015 til mark nr. 44-0 på 15,69 ha, beliggende i markblok nr. F1 . Endeligt fremgår det, at klager har søgt om tildeling af nye betalingsrettigheder med virkning for ansøgningsåret 2016.

Landbrugsstyrelsen har den 30. september 2016 truffet afgørelse om tildeling af nye betalingsrettigheder svarende til 1,39 ha. Styrelsen har indledningsvis bemærket, at klager i 2012 har søgt støtte for et areal, som ud over landbrug blev brugt til et andet formål. Hertil har styrelsen oplyst, at arealet blev underkendt som støtteberettiget i styrelsens afgørelse af 5. marts 2013. Styrelsen har yderligere bemærket, at klager undlod at søge om støtte i perioden 2013-2015, som følge af styrelsens afgørelse og vejledning, hvorfor klager ikke udnyttede én eller flere af sine betalingsrettigheder i disse år. I forlængelse heraf har styrelsen oplyst, at klager fik inddraget betalingsrettigheder svarende til 1,39 ha i 2012, 2013 og 2015, som følge af at klager ikke udnyttede dem. Styrelsen har endvidere oplyst, at EU-domstolen i juli 2015 fastslog, at nogle lufthavsarealer, og andre landbrugsarealer, der bliver anvendt til et andet formål end landbrug, kan være støtteberettiget.³ Styrelsen har på den baggrund vurderet, at dele af klagers areal var støtteberettiget, hvorfor klager får tildelt nye betalingsrettigheder. Herom har styrelsen henvist til § 4, stk. 1-3, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016 og artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013.⁴

Landbrugsstyrelsen har samtidig meddelt afslag på tildeling af nye betalingsrettigheder svarende til de resterende 14,82 ha⁵ af de af klager ansøgte 16,21 ha. Styrelsen har begrundet afslaget med, at klager maksimalt kan tildeles det antal betalingsrettigheder, som klager har fået inddraget som følge af manglende udnyttelse, dvs. betalingsrettigheder svarende til 1,39 ha. Hertil har styrelsen henvist til § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, og artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013.

Styrelsen har endvidere bemærket, at klager ikke kan få tildelt flere betalingsrettigheder, end klager har rådet over i den pågældende periode. Landbrugsstyrelsen har i den forbindelse oplyst, at det største areal klager fik direkte støtte til var 16,21 ha for støtteåret 2012, jf. styrelsens afgørelse af 29. juli 2016.⁶ Videre har styrelsen bemærket, at styrelsen samtidigt har behandlet klagers ansøgning om særlig kompensation for manglende direkte arealstøtte af 9. juni 2016, hvorved styrelsen har konstateret, at det største areal, som klager kunne have fået støtte til i perioden 2011-2015, udgjorde 16,21 ha. Endeligt har styrelsen bemærket, at klager har fået inddra-

³ Landbrugsstyrelsen henviser her til EU-domstolens dom af 2. juli 2015 i sagen C-684/13, Demmer.

⁴ Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

⁵ 16,21 ha – 1,39 ha = 14,82 ha.

⁶ Landbrugsstyrelsens afgørelse af 29. juli 2016 angår genoptagelse af klager ansøgning om direkte støtte 2012.

get betalingsrettigheder svarende til 1,39 ha, som følge af manglende udnyttelse, hvorfor klager maksimalt kan tildeles betalingsrettigheder svarende til 1,39 ha.

2.2 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 18. oktober 2016 oversendt klagesagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Landbrugsstyrelsen har indledningsvis oplyst, at der maksimalt kan tildeles det antal betalingsrettigheder, en landbruger har fået inddraget som følge af manglende udnyttelse. Dertil har styrelsen oplyst, at den manglende udnyttelse skal være en konsekvens af styrelsens afgørelse eller vejledning om landbrugsarealer, der samtidigt anvendes til en ikke-landbrugs-mæssig aktivitet.

Herudover har Landbrugsstyrelsen anført, at klagers betalingsrettighed nr. F2 og F3, svarende til henholdsvis 0,05 ha og 0,18 ha, blev inddraget i 2012, mens at betalingsrettighed nr. F4, svarende til 1,00 ha, blev inddraget i 2013. Betalingsrettighederne blev inddraget, idet de ikke var blevet udnyttet i to på hinanden følgende år. I forlængelse heraf har styrelsen anført, at klagers betalingsrettighed nr. F5 og F6 blev delvis inddraget i 2015, svarende til henholdsvis 0,11 ha og 0,05 ha, da de ikke blev udnyttet fuldt ud i 2015. Hertil har styrelsen bemærket, at inddragelsen følger af indførslen af grundbetalingsordningen i 2015, hvorefter styrelsen skulle inddrage betalingsrettigheder til den nationale reserve, der ikke var udnyttet i ansøgningsåret 2015. Styrelsen har herefter opgjort, at klager i perioden 2012-2015 i alt har fået inddraget betalingsrettigheder svarende til 1,39 ha, som følge af manglende udnyttelse. Styrelsen har i denne sammenhæng anført, at klager i 2016 tildeles betalingsrettigheder svarende til 1,39 ha, da disse kunne have været udnyttet, såfremt mark nr. 44 på 16,21 ha ikke var blevet underkendt i 2012.

Endeligt har Landbrugsstyrelsen bemærket, at klager den 1. januar 2015 overdrog betalingsrettigheder svarende til 15,79 ha til en anden landbruger. I forlængelse heraf har styrelsen anført, at klager derfor ikke har fået inddraget betalingsrettighederne som følge af styrelsens afgørelse af 5. marts 2013. Derfor kan klager ikke tildeles yderligere betalingsrettigheder, som følge af genoptagelse af afgørelsen af 5. marts 2013.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af forarbejderne til § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet,⁷ at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet

⁷ Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Forvaltningslovens begrundelseskrav
- 2) Tildeling af betalingsrettigheder

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Forvaltningslovens begrundelseskrav

Det følger af forvaltningslovens § 22,⁸ at en afgørelse, når den meddeles skriftligt, skal være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Begrundelsen skal indeholde en henvisning til de retsregler, afgørelsen er truffet efter, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt. Det betyder, at henvisningen skal være entydig og specifik med en nøjagtig henvisning til nr. og dato i Lovtidende og præcis henvisning til paragraf, stykke, punktum, litra osv.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Landbrugsstyrelsens afgørelse af 30. september 2016 ikke opfylder forvaltningslovens begrundelseskrav, for så vidt angår delvis afslag på tildeling af nye betalingsrettigheder.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt vægt på, at Landbrugsstyrelsen ved afgørelse af 30. september 2016 har henvist til § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, og artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 som hjemmel for delvis afslag på tildeling af nye betalingsrettigheder. Nævnet vurderer, at den korrekte hjemmel herfor er bekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder imidlertid, at Landbrugsstyrelsens begrundelsesmangel ikke er konkret væsentlig for sagen. Nævnet har i den sammenhæng vurderet, at afgørelsens resultat ikke er blevet påvirket af manglen, og at den forkerte hjemmel ikke har påvirket klagers forståelse af afgørelsen.

3.2.2 Ad 2) Tildeling af betalingsrettigheder

Det fremgår af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, at landbrugere, som er berettiget til compensation, kan få tildelt nye betalingsrettigheder som compensation for inddragne betalingsrettigheder.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager er berettiget til at få tildelt nye betalingsrettigheder for de i støtteårene 2012, 2013 og 2015 inddragne betalingsrettigheder, svarende til i alt 1,39 ha.⁹

⁸ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven

⁹ 0,05 ha og 0,18 ha i 2012, 1,00 ha i 2013 samt 0,11 ha og 0,05 ha i 2015 = i alt 1,39 ha.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt vægt på, at klagers betalingsrettighed nr. F2 og F3, svarende til henholdsvis 0,05 ha og 0,18 ha, blev inddraget i 2012. Videre har nævnet lagt vægt på, at betalingsrettighed nr. F4, svarende til 1,00 ha, blev inddraget i 2013. Inddragelserne var i begge år en følge af manglende udnyttelse i to på hinanden følgende år. Derudover har nævnet lagt vægt på, at klagers betalingsrettighed nr. F5 og F6 blev delvist inddraget i 2015, med henholdsvis 0,11 ha og 0,05 ha, som følge af manglende udnyttelse i 2015.

Det forhold, at klager i foråret 2015 overdrog betalingsrettigheder svarende til 15,79 ha til en anden landbruger i 2015, for at undgå inddragelse, kan ikke føre til andet resultat. Nævnet har herved lagt vægt på, at kompensationsbekendtgørelsen kun hjemler mulighed for at tildele nye betalingsrettigheder for inddragne betalingsrettigheder, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Det er således Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at klager alene opfylder betingelsen i bekendtgørelsens § 4, stk. 1, for tildeling af nye betalingsrettigheder, for så vidt angår de inddragne betalingsrettigheder i støtteårene 2012, 2013 og 2015, svarende til 1,39 ha.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 30. september 2016 om tildeling af betalingsrettigheder med virkning for 2016 på A1, 6880 Tarm.